

Sygn. akt I C 977/21 upr.

PROTOKÓŁ

posiedzenia niejawnego

Dnia 6 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 czerwca 2022 r.

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęto o godz. 09:00 zakończono o godz. 10:00

Strony, pełnomocnicy, nie stawili się na posiedzenie, niezawiadomieni.

Ujawniono pisma stron, które wpłynęły po ostatniej rozprawie oraz pismo pełnomocnika powoda z dnia 04.05.2022 r. i pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 20.04.2022 r., stanowiące ostateczne stanowiska w sprawie.

Uznano sprawę za wyjaśnioną do rozstrzygnięcia.

Sąd postanowił:

na zasadzie art. 15 zzs⁽²⁾ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374) zamknąć rozprawę.

Przewodniczący ogłosił wyrok, odstępując od podania ustnych motywów rozstrzygnięcia z uwagi na nieobecność stron.

Przewodniczący:

Sygn. akt I C 977/21 upr.

Dnia 6 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2022 r. w Nowym Sączu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. M. kwotę 123 zł (sto dwadzieścia trzy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od powoda J. M. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 794,96 zł (siedemset dziewięćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt sześć groszy), tytułem zwrotu kosztów procesu,

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)

Sygn. akt: I C 977/21 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 czerwca 2022 r.

Powód J. M. w pozwie złożonym w dniu 30 sierpnia 2021 r., domagał się od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. zapłaty kwoty 2.017,20 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 lipca 2018 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego (k.1-6).

Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że w wyniku kolizji uszkodzony został samochód należący do J. N., w związku z czym poszkodowany był zmuszony do wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie od 26 czerwca do 13 lipca 2018 r. Łączny koszt najmu, usługi podstawienia pojazdu, jego odbioru zgodnie z fakturą wystawioną przez powoda wyniósł 4.674 zł brutto. Pozwany ostatecznie uznał za uzasadniony pełen okres najmu, stawkę najmu zweryfikował do kwoty 100 zł netto, wypłacając ostatecznie 2.214 zł. Pozwany nie uznał żądania w zakresie kosztów dodatkowych. Poszkodowany na podstawie umowy cesji zawartej z powodem przeniósł prawo dochodzenia odszkodowania na powoda. W ramach korekty do faktury powód zrezygnował z dochodzenia kwoty 20 zł netto za dobę, co daje za cały okres najmu kwotę 442,80 zł. brutto, tytułem opłaty za dodatkowego kierowcę, łączna więc kwota jaką żądał powód to 4.231,20 zł.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty, domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k. 29-41).

W uzasadnieniu podniósł, że w ramach postępowania likwidacyjnego, w dniu zgłoszenia szkody, tj. 28 czerwca 2018 r., pozwany informował poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego, zastrzegając możliwość weryfikacji stawki najmu w przypadku skorzystania z innej wypożyczalni. Pozwany także podjął próbę bezskutecznego kontaktu telefonicznego z poszkodowanym w sprawie pojazdu zastępczego. Pozwany zakwestionował wszystkie dodatkowe koszty tj. zniesienie limitu kilometrów, udziału własnego, podstawienie i odbiór pojazdu, dodatkowego kierowcę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 26 czerwca 2018 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w trakcie którego uszkodzony został pojazd marki V. (...) nr rej. (...), należący do J. N..

Sprawca kolizji posiadał polisę ubezpieczeniową w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) S.A. w W..

(okoliczności niesporne)

Na skutek uszkodzeń pojazd marki V. (...) nr rej. (...) nie nadawał się do ruchu. Pojazd zastępczy został dostarczony poszkodowanemu lawetą do miejsca zamieszkania, a pojazd uszkodzony został przetransportowany do warsztatu samochodowego C., i w taki sam sposób został odebrany. Pojazd zastępczy był poszkodowanemu potrzebny do dojazdów do pracy, na zajęcia po pracy, pojazd zastępczy użytkował wraz z córką, nie posiadał innego pojazdu.

W dniu 26 czerwca 2018 r. J. N. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) o nr rej. (...), za kwotę 220 zł/doba, na okres od 26 czerwca 2018 r. do 13 lipca 2018 r. Zgodnie z pkt. 6 umowy najemca zobowiązuje się do pełnej odpowiedzialności oraz pokrycia ewentualnych szkód powstałych w sytuacji, w której z uwagi na rażące niedbalstwo najemcy zakład ubezpieczeń odmówi wypłaty odszkodowania. Powód informował poszkodowanego, iż koszty najmu pokryje ubezpieczyciel. Poszkodowany był zainteresowany usługą zniesienie limitu kilometrów i udziału własnego.

Strony zawarły również umowę cesji wierzytelności - prawa do odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w ramach szkody w pojeździe marki V. (...) nr rej. (...).

Ostateczne, w dniu 14 lipca 2018 r., powód, po oddaniu wypożyczanego samochodu, wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.675 zł brutto obejmującą najem samochodu zastępczego za okres 18 dni przy stawce 100 zł netto/dobę, zniesienie limitu kilometrów za opłatą 900 zł netto, zniesienie udziału własnego za opłatą 540 zł netto, koszt podstawienia w wysokości 100 zł netto, koszt odbioru w wysokości 100 zł netto. Powód skorygował stawkę 220 zł/dobę ustaloną w umowie do stawki 100 zł/dobę z uwagi na segment pojazdu uszkodzonego tj. (...), pojazd zastępczy należał do segmentu (...).

(dowody: akta likwidacji szkody – płyta CD a nadto: oświadczenie poszkodowanego – k. 17, umowa wynajmu samochodu zastępczego z 26.06.2018 r. – k. 15, umowa cesji z 26.06.2018 r. – k. 16, 61 faktura VAT nr (...) – k. 18, zeznania świadka J. N. – k.126-127, protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2022 r., 00:00:02-00:17:55, zeznania powoda – protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2022 r., 00:17:56-00:39:39)

Podczas internetowego zgłoszenia szkody w dniu 26 czerwca 2018 r. zgłaszający S. S., pracownik warsztatu samochodowego C., wskazał, iż uszkodzonym pojazdem nie można się poruszać. Zgłaszający został poinformowany o stawce 120 zł brutto za dobę najmu w przypadku wypożyczalni współpracujących z W. oraz zastrzegł możliwość weryfikacji kosztów najmu pojazdu zastępczego w przypadku najmu we własnym zakresie. Pozwany współpracuje z (...) sp. z o.o. sp.k., (...) sp. z o.o., (...) sp. zo.o., (...) S.A. w zakresie najmu pojazdów zastępczych.

W toku likwidacji szkody pozwany decyzją z dnia 24 sierpnia 2018 r. w oparciu o zweryfikowaną fakturę VAT nr (...) przyznał odszkodowanie w kwocie 2.214 zł za okres 18 dni zgodnie z roszczeniem. Stawka najmu została uznana także zgodnie z roszczeniem. Pozostałe koszty ubezpieczyciel uznał za niemieszczące się w definicji normlanego następstwa szkody.

Pismem z dnia 30 czerwca 2021 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.460 zł jako różnicy pomiędzy kwotą wnioskującą z faktury nr (...) a kwotą wypłaconego odszkodowania.

Mimo reklamacji, decyzją z dnia 4 sierpnia 2021 r. ubezpieczyciel podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Obecnie powód dochodzi kwoty 2.017,20 zł. tytułem wyłącznie usług dodatkowych zniesienia udziału własnego, kilometrów, podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego

(dowody: akta likwidacji szkody – płyta CD, zgłoszenie szkody – k. 44-47, decyzja z 24.08.2018 r. – k. 19, 50, wezwanie do zapłaty – k. 20-22, decyzja z 04.08.2021 r. – k. 59-60, pismo pozwanego z 29.06.2018 r. – k. 48-49, korespondencja e-mail stron – k. 53-58, umowa z (...) sp. z o.o. sp.k. – k. 62-86)

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów. Treść i forma tych dokumentów nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości.

Sąd opierał się również na zeznaniach powoda oraz zeznaniach świadka J. N., które uznał za wiarygodne. Zeznania powoda i świadka były spójne i nie budziły zastrzeżeń Sądu oraz korespondowały z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było częściowo zasadne.

Powód, będąc cesjonariuszem wierzytelności poszkodowanego, dochodził zapłaty odszkodowania od pozwanego ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia drogowego (art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.). Odpowiedzialność ta wynikała z zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC z posiadaczem pojazdu sprawcy oraz art. 822 § 1 k.c. i co do zasady nie była sporna. Ubezpieczyciel przyjął na siebie odpowiedzialność za szkodę dokonując wypłaty uznanej części żądania w łącznej kwocie 1.942 zł.

Pozwany nie kwestionował okresu najmu pojazdu zastępczego, nie negował też, iż zastosowana przez powoda stawka najmu jest stawką rynkową na rynku lokalnym.

Pozwany kwestionował stawkę najmu z tego powodu, iż zaproponował poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego w kwocie niższej i informował o możliwości weryfikacji stawki za wynajmem oraz ostatecznie o uznaniu tejże w wysokości 120 zł/doba od wypożyczalni zewnętrznej.

Okoliczność ta jednak nie ma znaczenia w przedmiotowej sprawie bowiem roszczenie powoda obejmowało wyłącznie koszty dodatkowe wynikające z faktury nr (...) z wyłączeniem opłaty za dodatkowego kierowcę tj. zniesienie limitu kilometrów za opłatą 900 zł netto, zniesienie udziału własnego za opłatą 540 zł netto, koszt podstawienia w wysokości 100 zł netto, koszt odbioru w wysokości 100 zł netto, do daje łącznie kwotę 1.640 zł netto czyli 2.017,20 zł brutto.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego zakwestionował zasadność dochodzonych kosztów z tytułu usług dodatkowych. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56) wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Sąd Najwyższy dostrzegał od początku potrzebę utrzymania ochrony interesów poszkodowanego w rozsądnych granicach także w zakresie dodatkowych warunków umowy takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Ze względu na obowiązek zapobiegania zwiększeniu rozmiarów szkody, poszkodowany zawierając umowę na mniej korzystnych warunkach od proponowanych przez ubezpieczyciela, będzie zmuszony ponieść część związanych z tym kosztów. Zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11) kompensacie podlegają jedynie rzeczywiście poniesione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Przedłożona do akt sprawy umowa najmu nie zawierała postanowień odnośnie usług dodatkowych. Powód wykazał jednak konieczność oraz fakt podstawienia pojazdu zastępczego, przetransportowania uszkodzonego pojazdu do

warsztatu naprawczego (...). Uszkodzony pojazd po szkodzie nie był jezdny, uszkodzony mieszka w G.. Koszt podstawienia w kwocie 123 zł. brutto jako uzasadniony ekonomicznie oraz faktycznie poniesiony Sąd uznał za zasadny.

W zakresie kosztu odbioru pojazdu, to uszkodzony dysponował pojazdem zastępczym, mógł więc samodzielnie zdać pojazd zastępczy i odebrać po naprawie swój pojazd marki V. (...) nr rej. (...). Odnośnie kosztu zniesienia limitu kilometrów powód nie udowodnił, że uszkodzony faktycznie jeździł ponad 100 km dziennie i usługa ta była konieczna, a nie stanowiła wyłącznie dodatkowego kosztu powiększającego szkodę. Dodatkowo powód nie przedłożył nawet protokołu zdania i odbioru samochodu z którego wynikałby stan licznika najmowanego pojazdu w dniu odbioru i zdania pojazdu. W zakresie usługi zniesienia udziału własnego wprost z zapisu umowy wynika, iż uszkodzony ponosiłby pełną odpowiedzialność za powstałe szkody w okresie najmu pojazdu uszkodzonego.

W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w zakresie dochodzonej kwoty z tytułu podstawienia pojazdu zastępczego w wysokości 100 zł netto (123 zł brutto), o czym orzekł w punkcie I wyroku. W pozostałej części roszczenie podlegało oddaleniu (pkt. II wyroku).

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z przywołanymi przepisami, jeżeli nie umówiono się inaczej, ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, przy czym w razie gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2214), zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o szkodzie. Pozwany o szkodzie dowiedział się 26 czerwca 2018 r., w dniu 20 lipca 2018 r. została pozwanemu doręczona faktura VAT nr (...) z terminem płatności do dnia 28 lipca 2018 r. i od tego dnia pozwany miał możliwość przyznania odszkodowania w prawidłowo ustalonej wysokości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 794,96 zł. Na koszty poniesione przez powoda w wysokości 1.117 zł złożyły się opłata od pozwu (200 zł), opłata od pełnomocna (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika (900 zł). Na koszty poniesione przez pozwanego w wysokości 917 zł złożyły się opłata od pełnomocna (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika (900 zł). Łączna suma kosztów procesu to 2.034 zł. Powód wygrał proces w 6 %, powinien ponieść koszty 1.911,96 zł (94 % z całości), a pozwany w wysokości 122,04 zł (6% z całości), a zatem różnica pomiędzy poniesionymi przez pozwanego kosztami (917 zł) a wynikającymi z wyniku procesu (122,04 zł) wynosi 794,96 zł.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)